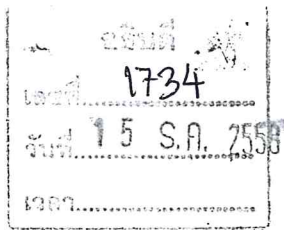

ด่วนที่สุด
ที่ รง ๐๔๐๑/ว ๑๑๑๕

เรียน อธิบดี

ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ด่วนที่สุด
ที่ รง ๐๒๐๔.๔/ว ๑๕๕๙ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. ... ด้วยสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี แจ่มมติคณะรัฐมนตรี (๒๐ เมษายน ๒๕๕๘)
อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขทาน พ.ศ. ...
ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตรวจพิจารณาแล้ว (รายละเอียดตามเอกสารแนบ) และ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งให้ร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ไปเพื่อประสานงานสถานีบัญญัติแห่งชาติพิจารณา
ตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไปแล้ว

สำนักงานเลขานุการกรมพิจารณาแล้วเห็นควร
แจ้งเวียนทุกหน่วยงาน เพื่อทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

Om

(นายอนุรักษ์ อุโฆษกิจ)

เลขานุการกรม

๑๕ ธ.ค. ๒๕๕๘

เห็นชอบ

(นายกรัฑา สฟโชค)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

15 S.A. 2558

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๔๐๑/ว ๑๑๑๕

เรียน รองอธิบดี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรม ผู้อำนวยการสำนัก
ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการกลุ่ม
ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ผู้อำนวยการสำนักงาน
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติเชียงใหม่
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม-
ยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับ
อุตสาหกรรมบริการสุขภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลด
รายละเอียดได้ที่ www.dsd.go.th/secretary เอกสารดาวนโหลด
(หัวข้อเอกสารแจ้งเวียนทั่วไป)

Om

(นายอนุรักษ์ อุโฆษกิจ)

เลขานุการกรม

๑๕ ธ.ค. ๒๕๕๘

เลขที่รับ... ๕๕๑๖
วันที่ ๕ ส.ค. ๒๕๕๕
๕.๓๐ น.
เวลา

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เลขที่รับ... ๐๓๓.๒๐
วันที่ - ๐ ส.ค. ๒๕๕๕
เวลา ๐๓.๒๐ น.

ด่วนที่สุด
ที่ รง ๐๒๐๔.๔/ว ๑๕๕๗

ถึง กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

พร้อมนี้ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอส่งสำเนาหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล)๔๒๖๙๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ...
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๘/๔๒๔๑๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ
๓. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๗๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง สรุปการขับเคลื่อนและเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ครั้งที่ ๑๒ (ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔)
๔. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว(ล) ๔๒๖๐๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เดือนกันยายน ๒๕๕๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๕๘
โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๒๐๒๖

11.03
26 พ.ย. 2558
11.00 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๔๒๖๙๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

สำนักเลขาธิการกระทรวงแรงงาน
27 พ.ย. 2558
9479
14.30 น.

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๗๐๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
ที่..... 6767
วันที่ 27 พ.ย. 2558

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๓๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ที่ตรวจพิจารณาแล้ว

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรี (๒๐ เมษายน ๒๕๕๘) อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
กระทรวงแรงงาน 886
วันที่ 27 พ.ย. 58
เวลา 13.06 น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปเพื่อคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไปแล้ว

ที่ รง 0102.1/ 3076

ขอแสดงความนับถือ

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

เพื่อโปรดแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทราบด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง ทั้งนี้ ได้สำเนา
นำเรียน รมว. รง. ทราบแล้ว

(นายสุรชัย บุญรอด)

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชวิลาส)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี
สำนักนิติธรรม ๒.๖ พ.ย. ๒๕๕๘
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๕๖๑ (จรรยาพัฒน์)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (k1815/0/ส)
www.cabinet.thaigov.go.th

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๗๑๓
ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.
- (๒) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ตรวจพิจารณาแล้ว และแผ่นบันทึกข้อมูล จำนวน ๑ แผ่น
- (๔) สำเนาหนังสือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ที่ พม ๐๒๐๒/๑๐๓๘๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘
- (๕) สำเนาหนังสือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ พม ๐๖๐๓.๗/๘๒๖๘
ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึงความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) (๒) และ (๓) และหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับผลการพิจารณา เอกสารตาม (๒) และ (๓) จะเป็นเอกสารที่ต้องจัดส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ) ได้มีหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๔) และ (๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายสวัสดิการสังคม
ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๔๒๘ (นางสมภาพรฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๕
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th

สำเนาถูกต้อง

๒

(นายจรรุพพัฒน์ คุ้มรุ่งเรือง)
นิติกรชำนาญการพิเศษ
สำนักนิติธรรม

น.๑
ค.๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
รับที่..... ๗๖๕๔
วันที่..... ๖ / ๓๐ - / ๕๖
เวลา..... ๑๐-๐๗ น.

ที่ พม ๐๒๐๒/๑๐๓๘๔

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

๗๖ / ๕๖

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๑๐/๑๒๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. เสร็จแล้ว และขอให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พิจารณาแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พิจารณาแล้ว จึงเรียนยืนยันเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไมตรี อินทสุต)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๕๐๑๘
โทรสาร ๐ ๒๒๐๒ ๕๐๒๒

อำนาจดุดอง
อัครมนตรี

นาย อัครมนตรี อัครมนตรี
นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติ

ที่ พม ๐๖๐๓.๗/๔๒๐๘

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แจ้งยืนยันพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุดที่ นร ๐๙๑๐/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการพิจารณา แจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าว นั้น

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เป็นไปตามหลักการที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเสนอคณะรัฐมนตรี จึงขอเรียนยืนยันว่าเห็นชอบร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว เพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพุมพิชญ์ เลิศเขวาสิน)

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

สำนักงานเลขานุการกรม

กลุ่มกฎหมาย

โทร. ๐-๒๖๕๙-๖๒๙๗

โทรสาร ๐-๒๖๘๒-๒๕๖๘

เจ้าอาวาสวัด

อิน

นายอ้วน ฤทธิเดช

นักกฎหมายกฤษฎีกา

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน การควบคุมการขอทาน และแยกผู้ซึ่งแสดงความสามารถออกจากการเป็นผู้ซึ่งทำการขอทาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาสังคม และคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดความผิดทางอาญาแก่ผู้ซึ่งหาประโยชน์จากความไม่สมประกอบทางร่างกาย ความอ่อนด้อยทางสติปัญญาหรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการขอทาน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับกับการปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามศาสนา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“การสงเคราะห์” หมายความว่า การช่วยเหลือ การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ
ตลอดจนการฝึกอบรมให้แก่ผู้ซึ่งทำการขอทาน

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งไว้สำหรับให้การสงเคราะห์
ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขอทาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกองค้การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขตองค์การปกครอง

ส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่มีไข้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อธิบดีกรมสุขภาพจิต และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาสังคม หรือการจัดสวัสดิการสังคม และไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา
- (๕) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอกทานและสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอกทาน แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขอกทาน รวมทั้งการดำเนินการกับผู้แสวงหาประโยชน์จากการขอกทาน ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
- (๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอกทานและสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอกทาน
- (๓) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลในการควบคุมการขอกทาน แล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๔) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการ เพื่อช่วยเหลือผู้ซึ่งทำการขอกทาน
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติกรอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ทำหน้าที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ และรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิจัย และพัฒนางานเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน และองค์กรภาคเอกชนอื่น เพื่อดำเนินการจัดทำนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทานเสนอต่อคณะกรรมการ และดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามนโยบาย และมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน

(๓) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร รายละเอียดของนโยบาย และมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน

(๔) ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และจัดทำรายงานการปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน

(๕) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ห้ามบุคคลใดทำการขอทาน

การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขอทาน

(๑) การขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ หรือการแสดงกิริยาอาการใด

(๒) การกระทำด้วยวิธีการใดให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้ การแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ชมหรือผู้ฟัง การขอเงินหรือทรัพย์สินกันฐานญาติมิตร หรือการเรียโรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียโร ไม่ถือว่าเป็นการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม ให้ผู้นั้นแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ และเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ ได้รับแจ้งแล้วให้ออกใบรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่อาจกำหนดสถานที่ ระยะเวลา การใช้อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นใด เพื่อให้การแสดงความสามารถนั้นเป็นไปตามความเหมาะสมได้

ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดหรือเลิกกระทำการดังกล่าวได้

มาตรา ๑๕ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้ซึ่งฝ่าฝืนนั้นไปยังสถานสงเคราะห์เพื่อทำการคัดกรอง และหากการคัดกรองพบว่าผู้ซึ่งทำการขอทานเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายเฉพาะเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏจากการคัดกรองว่าผู้ซึ่งทำการขอกทานไม่ใช่บุคคลตามมาตรา ๑๕ แต่เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้บุคคลดังกล่าวเข้ารับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ การเข้ารับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์ของผู้ซึ่งทำการขอกทาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ และให้ผู้ซึ่งทำการขอกทานผู้นั้น ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีผู้ซึ่งทำการขอกทานยอมปฏิบัติตามการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายเฉพาะหรือยอมอยู่ในสถานสงเคราะห์ ให้ผู้ซึ่งทำการขอกทานผู้นั้นพ้นจากความผิดตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ กรณีผู้ซึ่งทำการขอกทานได้ยอมเข้ารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์แล้ว ต่อมาผู้ซึ่งทำการขอกทานผู้นั้นไม่ยอมรับการสงเคราะห์และได้ออกไปจากสถานสงเคราะห์โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด อันเป็นการช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้มีการฝ่าฝืน มาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลัง ประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งทำการขอกทานโดยการให้ จ้าง วาน สนับสนุน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำความผิดด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นทำการขอกทาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (๑) กระทำต่อผู้สูงอายุ คนพิการ คนชรา หรือทุพพลภาพ ผู้เจ็บป่วย หรือหญิงมีครรภ์
- (๒) ร่วมกันกระทำหรือกระทำกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (๓) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอกทานในราชอาณาจักร
- (๔) กระทำโดยผู้ปกครองหรือผู้ดูแลของผู้ซึ่งทำการขอกทาน
- (๕) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษาบุคคลตาม (๑) ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง (๑) (๒) และ (๔) ไม่ใช่บังคับกับการกระทำระหว่างบุพการีและผู้สืบสันดาน

มาตรา ๒๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๔ ให้สถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ผู้ซึ่งถูกส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งรับการสงเคราะห์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการสงเคราะห์ต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และประกาศจัดตั้งสถานสงเคราะห์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน การควบคุมการขอทาน และแยกผู้ซึ่งแสดงความสามารถออกจากการเป็นผู้ซึ่งทำการขอทาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาสังคมและคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อีกทั้งสมควร กำหนดความผิดทางอาญาแก่ผู้ซึ่งหาประโยชน์จากความไม่สมประกอบทางร่างกาย ความอ่อนด้อยทางสติปัญญาหรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยมีอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน และสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขอทาน รวมทั้งการดำเนินการกับผู้แสวงหาประโยชน์จากการขอทานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา รวมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการขอทานและสงเคราะห์ผู้ซึ่งทำการขอทาน โดยกำหนดให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการทำหน้าที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๖ - ๑๒)

๒.๒ กำหนดห้ามบุคคลใดทำการขอทาน โดยกำหนดลักษณะที่ถือว่าการขอทาน และกำหนดโทษแก่ผู้ซึ่งฝ่าฝืน (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓ กำหนดให้การแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ไม่ถือว่าการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้ซึ่งประสงค์จะแสดงความสามารถ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่จะแสดงความสามารถ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่สามารถกำหนดสถานที่ ระยะเวลาการใช้อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นใด เพื่อให้การแสดงความสามารถนั้นเป็นไปตามความเหมาะสมได้ (ร่างมาตรา ๑๓ วรรคสาม และร่างมาตรา ๑๔)

๒.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้ซึ่งทำการขอทานไปยังสถานสงเคราะห์ เพื่อทำการคัดกรอง ในกรณีผู้ซึ่งทำการขอทานเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากผู้ซึ่งทำการขอทานผู้ใดไม่ใช่บุคคลดังกล่าว และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ให้จัดให้ผู้ซึ่งทำการขอทานผู้นั้นเข้ารับการสงเคราะห์ และในกรณีผู้ซึ่งทำการขอทาน ผู้นั้นยอมปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะกำหนดหรือยอมอยู่ในสถานสงเคราะห์ ให้ผู้ซึ่งทำการขอทานนั้นพ้นจากความผิด (ร่างมาตรา ๑๕ - ๑๘)

๒.๕ กำหนดโทษผู้ซึ่งทำการขอทาน และในกรณีผู้ซึ่งทำการขอทานซึ่งยอมเข้ารับ การสงเคราะห์แต่ต่อมาไม่ยอมรับการสงเคราะห์และได้ออกไปจากสถานสงเคราะห์นั้นโดยไม่ได้ รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๙ และร่างมาตรา ๒๐)

๒.๖ กำหนดโทษแก่ผู้ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้ผู้ซึ่งทำการขอทานออกไป จากสถานสงเคราะห์โดยไม่ได้รับอนุญาต และเพิ่มอัตราโทษหากการกระทำดังกล่าวกระทำไปโดยใช้กำลัง ประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๗ กำหนดโทษแก่ผู้แสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งทำการขอทานโดยการให้ จ้าง วาน สนับสนุน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใด ให้ผู้อื่นทำการขอทาน และกำหนด เหตุฉกรรจ์ให้ผู้กระทำต้องรับโทษสูงขึ้น (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๘ กำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดที่ทำให้ทำการเปรียบเทียบได้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๙ กำหนดรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และประกาศจัดตั้งสถานสงเคราะห์ (ร่างมาตรา ๒๖)

วันเวลา การใช้อุปกรณ์ การเล่นดนตรีหรือการแสดงความสามารถ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ ลักษณะหรือประเพณีท้องถิ่นได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๑.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและส่งตัว ผู้ที่ทำการขอทานไปยังสถานสงเคราะห์ (ร่างมาตรา ๑๘)

๑.๕ กำหนดห้ามทำการขอทาน และลักษณะที่ถือว่าเป็นการขอทาน และกำหนด โทษผู้ฝ่าฝืนให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕ และ ๒๑)

๑.๖ กำหนดให้ผู้ทำการขอทานซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เนื่องจาก เป็นผู้สูงอายุ คนพิการ คนวิกลจริต หรือคนเจ็บป่วยเป็นโรค ได้รับความช่วยเหลือจากทางราชการ และได้รับการยกเว้นโทษ แต่หากไม่ไปหรือหลบหนีจากสถานสงเคราะห์ให้มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๒๒)

๑.๗ กำหนดโทษผู้ใช้ บังคับ ชูเชื้อ จ้าง วาน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใด ให้ผู้อื่นขอทาน หรือนำบุคคลอื่นมาเป็นประโยชน์ในการขอทานของตน ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำต่อเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย คนพิการหรือทุพพลภาพ หญิงมีครรภ์ หรือมีการนำผู้อื่นจากภายนอก ราชอาณาจักรให้มาขอทานในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ทั้งนี้ ยกเว้นการกระทำระหว่างบุพการีและผู้สืบสันดานโดยมิได้มีลักษณะเป็นการบังคับหรือชูเชื้อ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ พิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. เพื่อกำหนดให้ มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการให้ความช่วยเหลือ บำบัดรักษาฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการฝึกอาชีพให้แก่ ผู้ที่ทำการขอทาน เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งกำหนดบทลงโทษ กับผู้ซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทาน เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลมิให้ ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น

๒.๒ กระทรวงวัฒนธรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติ ควบคุมการขอทาน พ.ศ. เนื่องจากเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขอทาน ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์ และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานในที่ต่าง ๆ ได้รับโทษทางอาญา

๒.๓ กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติ ควบคุมการขอทาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ทั้งนี้ หากร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. มีผลบังคับใช้ จะสามารถควบคุม การขอทาน มีการจัดบริการสวัสดิการพื้นฐานจากรัฐให้กลุ่มประชาชนดังกล่าวได้ครอบคลุม ทัวถึง แก่ปัญหาที่ต้นเหตุ โดยเฉพาะสวัสดิการด้านการประกันสุขภาพ หรือการดูแลสุขภาพให้มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น

๒.๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

๒.๕ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. เพื่อกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการให้ความช่วยเหลือ บำบัดรักษา พิ้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการฝึกอบรมให้แก่ผู้ที่ทำการขอทาน เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งกำหนดบทลงโทษกับผู้ซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทาน เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น

๒.๖ กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งกระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นกระทำการขอทานในที่ต่าง ๆ ได้รับโทษทางอาญา เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของบุคคลมิให้ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น ซึ่งเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ รวมถึงปัญหาการขอทาน ดังนั้น จึงเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ

๒.๗ สำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว เห็นว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีความจำเป็นต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๔๘๔ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่การขอทานมีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากผู้ซึ่งอาศัยความอ่อนด้อยทางร่างกาย สติปัญญา ความสามารถหรือสภาพจิตใจของบุคคลอื่น อันส่งผลให้เกิดความเสียหายและความสงบเรียบร้อยของประเทศและเป็นการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานผ่านกลไกของคณะกรรมการควบคุมการขอทานให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่มีประเด็นที่ขัดหรือแย้งกับหลักการและวิธีการงบประมาณ ดังนั้น จึงเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ

๒.๘ กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. เป็นการกำหนดให้มีการจัดระเบียบเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น อีกทั้งไม่มีประเด็นที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงแรงงาน จึงเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. แล้ว สรุปผลการพิจารณา ได้ดังนี้

๓.๑ ตัดกรณียกเว้นไม่ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับกับการปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามนิกายของศาสนา หรือการปฏิบัติอันเป็นลัทธินิยมในทางศาสนาออก เนื่องจากแต่ละศาสนามีผู้ที่นับถือซึ่งแตกแยกออกไปเป็นนิกาย หรือมีคติความเชื่อ ความคิดเห็น เป็นลัทธิภายในศาสนานั้น ๆ อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๔)

๓.๒ แก้ไขบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ใน (๕) จาก “ผู้บริหารท้องถิ่น หรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ที่มีไข้องค์การบริหารส่วนจังหวัด” เป็น “ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่มีไข้องค์การบริหารส่วนจังหวัด” และแก้ไขบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” โดยให้หมายถึงผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๕)

๓.๓ ตัดกรณีการกำหนดให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีอำนาจหน้าที่ และรับผิดชอบในการสงเคราะห์และการควบคุมการขอทานออก เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้แล้วตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ร่างมาตรา ๖ เดิม)

๓.๔ แก้ไขคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเพิ่มให้สามารถแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ในด้านที่กำหนดไว้ด้วย เพื่อให้ผู้แทนจากองค์กรเอกชน และชมรมคนขอทาน หรือฉันทก ได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๖ วรรคสาม)

๓.๕ แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสองปีเป็นคราวละสามปี โดยตัดความในวรรคสองตอนท้ายออก และนำบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องวาระการดำรงตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่รอการแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่ (ร่างมาตรา ๘ เดิม) การแต่งตั้งกรรมการแทนเมื่อมีการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ วาระการดำรงตำแหน่งของผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ (ร่างมาตรา ๑๐ เดิม) มารวมไว้ในมาตราเดียวกัน (ร่างมาตรา ๗)

๓.๖ แก้ไขให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อเป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างมาตรา ๖ วรรคสาม (ร่างมาตรา ๘ (๔))

๓.๗ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขอทานโดยตัดอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีออก เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้ว และปรับปรุงการเรียงลำดับอนุมาตราใหม่ (ร่างมาตรา ๙) เพื่อให้เกิดความเหมาะสม

๓.๘ ตัดกรณีการกำหนดให้กรรมการผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณานั้นต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดออก (ร่างมาตรา ๑๒ วรรคสาม เดิม) เนื่องจากพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๓ ได้กำหนดไว้แล้ว และตัดกรณีการกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการไม่น้อยกว่าปีละสามครั้งออก (ร่างมาตรา ๑๒ วรรคห้า เดิม) เพื่อให้เกิดความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๙ แก้ไขกรณีการกำหนดให้ถือว่าเป็นการขอทาน (ร่างมาตรา ๑๕ วรรคสอง เดิม) เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น และนำข้อยกเว้นที่ไม่ถือเป็นการขอทาน (ร่างมาตรา ๑๖ เดิม) ไปกำหนดไว้เป็นวรรคสาม โดยให้การแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ชมหรือผู้ฟังไม่อยู่ภายในขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมายนี้ (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๑๐ ตัดกรณีการไม่ใช้บังคับกับการเล่นดนตรี หรือการแสดงความสามารถอื่นใด ในงานรื่นเริงสาธารณะ หรือในงานนักขัตฤกษ์ หรือในงานอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ ให้กระทำได้โดยไม่ต้องแจ้งออก (ร่างมาตรา ๑๗ วรรคสอง เดิม) เนื่องจากได้กำหนดให้กรณีดังกล่าว เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ประกาศกำหนดแล้ว และเพิ่มเติมกรณีที่มีผู้กระทำการ ผ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้หยุดหรือเลิกกระทำการ ดังกล่าวได้เป็นวรรคสอง (ร่างมาตรา ๑๔)

๓.๑๑ แก้ไขกระบวนการคัดกรองผู้ซึ่งทำการขอทาน โดยให้ส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์ เพื่อทำการคัดกรอง หากผู้ซึ่งทำการขอทานเป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ ให้ดำเนินการตามที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ รวมทั้งกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือสมควรจะไม่ส่งตัว ไปดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะ และให้ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ เพื่อให้เกิด ความเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๕ - ๑๗)

๓.๑๒ แก้ไขกรณีผู้ซึ่งทำการขอทานยอมเข้ารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ แต่ต่อมาไม่ยอมรับการสงเคราะห์และออกไปจากสถานสงเคราะห์โดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อให้ชัดเจน และมีความสอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๘ (ร่างมาตรา ๒๐)

๓.๑๓ แก้ไขการกำหนดอัตราโทษแก่ผู้ซึ่งช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้มีการฝ่าฝืน มาตรา ๒๐ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ (ร่างมาตรา ๒๓ วรรคสอง เดิม) จาก “ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง” เป็น “ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒๑)

๓.๑๔ แก้ไขความในวรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๒๔ เดิม) โดยกำหนดให้มีเจตนาพิเศษ เพื่อ “แสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งทำการขอทาน” ในการใช้ บังคับขู่เข็ญ จ้าง วาน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นขอทาน เพื่อให้รับกับการกำหนดอัตราโทษที่สูงขึ้น และตัด (๑) และ (๘) ในวรรคสองออก เนื่องจากการกระทำต่อบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีไม่ว่าจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม และการกระทำโดยใช้กำลังบังคับนำคนมาขอทาน เป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๒๒)

๓.๑๕ แก้ไขอัตราโทษที่ให้สามารถทำการเปรียบเทียบได้ โดยตัดโทษปรับสถานเดียว ออก (ร่างมาตรา ๒๗ เดิม) เนื่องจากได้ตัดกรณีที่ฝ่าฝืนแล้วมีโทษปรับสถานเดียว (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖ เดิม) ออกแล้ว (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๑๖ ตัดความ “และให้อยู่ในการบริหารจัดการของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ต่อไป” ในตอนท้ายของร่างออก (ร่างมาตรา ๒๘ เดิม) เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สถานสงเคราะห์อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๒๔)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขปรับปรุงถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้นและเป็นไปตาม แนวทางการร่างกฎหมาย

เลขานุการรัฐมนตรี รง.
รับที่ ๖๒๑
วันที่ ๔ มี.ย. ๒๕๕๘
เวลา ๐๙.๐๖ น.

เลขที่ ๓๙๙
วันที่ ๒๓ มิ.ย. ๒๕๕๘
เวลา ๑๑.๕๖

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗๓/๐๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงแรงงาน ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๔๒๕๗
ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘

ตามที่ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.
เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ลงมติว่า

๑. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ตามที่กระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา
แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๒. มอบให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไปพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์
หรือวางระเบียบเกี่ยวกับสถานที่ วันเวลา การใช้อุปกรณ์ ฯลฯ ตามร่างมาตรา ๑๗ ให้มีความเหมาะสม
และเป็นระเบียบเรียบร้อย

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปเพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตรวจพิจารณาและได้แจ้งให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี
ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว

คำสั่งที่ ๑๒๕๖

ที่ รง ๐๑๐๒.๑/๑๐๘๔

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

ขอแสดงความนับถือ

เพื่อโปรดแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง ทั้งนี้ ได้สำเนา
นำเรียน รว.รง.ทราบแล้ว

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชวิลาส)

ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พลเอก
(อรรถนพ ศิริศักดิ์) ๒๔ เม.ย. ๕๘

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (นัฏฐิรา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(เรื่องเสนอ คสช. / ส.มติพิจารณา/ร่างพรบส่งสภก/22เมย58)

มท
103 เม.ย. 58
Abhaya P